

že postal (ne vem, kateri zlomek me je gnal v to) policaj, da moram to svojo vlogo pač odigrati, in tu me niso mogli mučiti nikakršni moralni pomisleki. Analiza, ki sem jo takrat podal, seveda ni imela nič opraviti z delom komisije, zato sem jo (nekoliko bolj premišljeno) prihranil za esej v Delu, ki je želel pravzaprav prikazati neki literarni trenutek v svetu — bolj kot meriti, vrednotiti posamezna dela. In še enkrat — moje članstvo v tisti komisiji me je zavezovalo samo v nekem konkretnem položaju, v katerem se, priznam, kljub domišljiji, ki mi jo pripisujete (saj menite, da ponujam prapor nove seksualno-revolucionarne morale), nisem prav dobro znašel, saj mi ni na misel prišla niti ena sama opravičilna konstrukcija, češ res, prizori niso »v skladu«, ampak so vkomponirani v umetniško celoto... — ni me pa moglo zavesti še naprej, da bi moral razmišljati v kalupih cenzurne arbitraže. Tej sem se (dasi resnično prepozno) tudi docela odrekel v pismu Dušanu Tomšetu, svetniku RSPK, ki je koordiniral delo komisije, in sicer z nepreklicno ostavko na članstvo v komisiji. Pismo, v katerem ponavljam svoj analitični pristop in obenem ugotavljam, da ta ni združljiv s črno-belimi opredeljevanjem za Maškarado ali zoper njo, kakršno zahteva delo v komisiji, v katerem tudi predlagam, naj bi film zavrteli v večernih predstavah, kamor bi zašlo malo pokvar-

ljive mladine. Končno menim, da bi bilo treba »blokirati« vsesplošno maskiranje na način, ki je bistveno drugačen od postopka cenzure (najbrž z osmislitivijo razmer v slovenski kulturi, ki filmskim delavcem naravnost vsiljuje logiko malomeščanskega trošenja in kvazi-seksualne revolucije, ki je pač ena od pohrustljivih revolucij — iznajdb buržoaznega sveta) — to pismo sem poslal na naslov RSPK — o tem se lahko po potrebi tudi prepričate — dne 11. marca 1971.

Dragi zlobec! Prav zlobno in negativno-selektivno ste prebrali moj članek! Izpustili ste vse tisto, kjer govorim o tem, da seksualna revolucija ni nobena revolucija, in s tem dosegli veličasten podtiklaj, ki me pelje na nekakšno seksualno prižnico, čeprav na kaj takega tudi v trenutkih, ko moje domišljije ne ovirajo nobene cenzure, niti malo nisem mislil. Nagajivček poradni!

Kot rečeno, sem zoper podrejanje človeka kakšni vsesplošni, supermorali, kar zaobsega tudi nestrinjanje s primerjavami posameznikovih dejanj v raznorodnih okoliščinah in dobah, predvsem pa z zvajanjem vseh posameznih dejanj na en sam nivo, na prekratko posteljo Morale, Etike, Zvestobe Idealom itn. Saj bi tudi pri svetnikih zalotili zlobčevske poteze.

S tovariškim pozdravom
Vaš Dimitrij Rupel

POPRAVEK

V prejšnji številki so se v verze Tomaža Šalamuna vrinile nekatere napake, ki jih tu popravljamo:

- Pesem I, verz 1, pravilno: z žico zajameš (ne z žlico)
- Pesem II, verz 16, pravilno: angel varuh bdi (ne bedi)
- Pesem III, verz 9, pravilno: kot zveri zelene (ne zlene)
- Pesem IV, verz 14, pravilno: kamne pod težo čapelj (ne češpelj)
- Pesem VIII, verz 15, pravilno: da bova lahka (ne lahko)
- Pesem IX, verz 7, pravilno: števila klanja (ne številna klanja)